

Το μεγαλείο που κρύβεται στις θείες εντολές (Μοναχή Θεοδώρα, Ι.Μ.Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ Αγγλίας)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/22buiz1>]

Ο πιστός αγωνίζεται να ζήσει χριστιανικά, σύμφωνα με το Ευαγγέλιο, έως ότου οι εντολές του Θεού αποβούν ο μοναδικός νόμος όλης της υπάρξεώς του, προσκαίρου και αιωνίου[25]. Οι άγιες εντολές του Θεού είναι ως τα άστρα του ουρανού, που φωτίζουν αυτούς που περπατούν τη νύχτα[26] και περνάνε ανάμεσα από πολλές παγίδες[27]. Μέσα από τον καθημερινό αγώνα του να ζήσει σύμφωνα με τις εντολές του Θεού ο πιστός ταπεινώνεται σφόδρα[28]. Όσο ωριμάζει πνευματικά, τόσο αισθάνεται μέσα από το άφθαστο εύρος των εντολών του Θεού[29] από τη μια το υπέροχο μεγαλείο Αυτού και από την άλλη την προσωπική, οικτρή αδυναμία του. Με αυτή την επίγνωση ταπεινώνεται και ελκύει τη χάρη του Θεού στην καρδιά του, η οποία τον στηρίζει στην τήρηση των ενταλμάτων του Θεού και τον διδάσκει τι «δει ποιείν και λέγειν»[30]. «Με την τήρηση των εντολών του Θεού επανενεργοποιείται η χάρη του αγίου Βαπτίσματος»[31].

Ο πιστός αγωνίζεται να ζήσει και να πεθάνει ευαγγελικά τρέχοντας την οδό των εντολών[32] και καταντά «διδακτός Θεού»[33] με τη χάρη που διατηρεί στην καρδιά του. Γνωρίζει οντολογικά σε ποιόν Θεό ανήκει και ποιος είναι ο Σωτήρας του[34]. «Όσοι πορεύονται την οδό των εντολών του Χριστού αναγεννώνται από το γεγονός ότι Τον ακολουθούν, κάποιος περισσότερο άλλοι λιγότερο, ανάλογα με τον ζήλο που δείχνουν. Στον πιστό που συσταυρώνεται με τον σαρκωθέντα Θεό-Λόγο κατέρχεται η χάρη, που εξομοιώνει τον άνθρωπο με τον Θεάνθρωπο»[35].

Αλλά γιατί ο άνθρωπος χάνει τη χάρη του Θεού και στερείται την άνεση[36] που αυτή χαρίζει στο πνεύμα του;

Ο άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης μας απαντάει: «εξαιτίας της υπερηφανείας τους οι άνθρωποι δεν μπορούν να δεχθούν τη χάρη του Αγίου Πνεύματος και γι' αυτό όλος ο κόσμος πάσχει»[37]. Το πάθος της υπερηφάνειας νεκρώνει την ψυχή, την καταντάει ακατάλληλη της χάριτος, φυγαδεύει τη βοήθειά του Θεού και είναι αντίπαλός Του[38]. Ο υψηλοκάρδιος άνθρωπος είναι αδύνατο να μαθητεύσει στη σχολή του Ευαγγελίου, που διδάσκει: «μάθετε από Εμού ότι ταπεινός ειμι και πράος τη καρδιά». Ο υπερήφανος γίνεται ξένος της αναπαύσεως του Παρακλήτου, η χάρη τον εγκαταλείπει και η πτώση σίγουρα θα ακολουθήσει[39].

Η χάρη του Θεού, ιδιαίτερα μετά το άγιο Βάπτισμα, την μοναχική κουρά, την εξομολόγηση, και τα άλλα Μυστήρια επισκέπτεται δωρεάν τον πιστό. Λόγω όμως του ασύμμορφου ακόμη της φύσης του ανθρώπου η χάρη τον εγκαταλείπει, με

σκοπό να τον σοφίσει σε μετάνοια και σε κάθε αγαθό έργο ευσεβείας. Ο πιστός τότε, τετρωμένος στην καρδιά από την έλλειψη της χάριτος, αναλαμβάνει εκούσιο αγώνα έως ότου η φύση του θεραπευθεί και η καρδιά του γίνει δεκτική της χάριτος και κατοικητήριό της.

Η χάρη εγκαταλείπει επίσης τον άνθρωπο και κατά πρόνοια Θεού. Χρησιμοποιώντας ένα γενικό σχήμα θα μπορούσαμε να χωρίσουμε την πνευματική ζωή σε τρία στάδια: αρχικά στην κλήση του ανθρώπου από τον Θεό, έπειτα στην απόσυρση της χάριτος και τελικά στην επανάκτηση της χάριτος του Θεού μετά από εκούσιο και συχνά μακροχρόνιο αγώνα. Κατά το δεύτερο, λοιπόν, στάδιο σύμφωνα με την Πρόνοια του Θεού η χάρη κρύβεται και ο άνθρωπος αισθάνεται βαθιά εγκατάλειψη από τον Θεό. Το διάστημα αυτό αν και εξαιρετικά τραχύ, ιδιαίτερα για τους εκλεκτούς της χάριτος, αποβαίνει ιδιαίτερα δημιουργικό. Ο άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να δείξει την πιστότητά του και ελεύθερα να αυτοπροσδιοριστεί θετικά προς τον Θεό. Είτε ζει είτε πεθαίνει ποθεί τη χάρη του Θεού και όλα όσα κάνει είναι για να γίνει ευάρεστος προς τον Θεό Πατέρα, και να δώσει όλο το είναι του ολοκληρωτικά και αμετάκλητα σε Αυτόν[40].

[Συνεχίζεται]

25. Βλ. Αρχιμ. Σωφρονίου, *Περί Προσευχής*, Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ, ³2009, σ. 228.

26. Βλ. Μακαρίου του Αιγυπτίου, *Λόγοι σε 150 κεφάλαια*, Φιλοκαλία Γ , Περιβόλι της Παναγίας, Θεσσαλονίκη, ³1997, σ. 311.

27. Σ. Σειράχ 9,13.

28. Ψαλμ. 115,1 και 141,7.

29. Ψαλμ. 118,96.

30. *Ακολουθία Θείας Μεταλήψεως*, Ευχή Αγ. Συμεών του Νέου Θεολόγου.

31. *Ποιμαντική και Εκκλησιολογία*, σ. 47.

32.Βλ. Ψαλμ. 118,32.

33.Βλ. *Ιωάν.* 6,45.

34. Βλ. Ψαλμ. 118,94,

35. Αρχιμ. Σωφρονίου, *Οψόμεθα τον Θεόν καθώς εστι*, Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου,

Έσσεξ, ⁵2010, σσ. 28, 29.

36. *Β΄ Κορ.* 2,13.

37. Αρχιμ. Σωφρονίου, *Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης*, Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ, ¹⁴2011, σ. 509.

38. Βλ. Ιωάννου Σιναΐτου, *Κλίμαξ* 22, 1, εκδ. Ι. Μ. Παρακλήτου, Ωρωπός ⁶1994, σ. 246.

39. *Ο. π.*, 22,5, σ. 247.

40. Βλ. *Β΄ Κορ.* 5,8-10.